

denne Højesteret, som man bør stræbe hen til først og fremmest at være i Overensstemmelse med. Lad saa kun Socialdemokrater, Venstre og Højre sige, hvad de ville, det kan man tage sig let, naar man hos sig selv føler, at man har gjort sin Pligt.

Bluhme: Over for det ærede Medlem for Fredensborg maa jeg maaske gøre den Bemærkning, at det forekommer mig ikke at være rigtigt, naar han siger, at han ikke i den givne Forbindelse har talt om Fædrelandskærlighed, thi han vil dog ikke nægte, at han i alt Fald oftere ved andre Lejligheder har brugt netop Ordet Fædrelandskærlighed. Naar han nu vil gøre det om til Kærlighed til Forsvarssagen, bliver det i Virkeligheden et Ordspil. Ved Forsvarssagen menes der jo dog kun Foranstaltninger, der træffes af Hensyn til Fædrelandets Vel. Jeg paastaar, at vi andre have samme Kærlighed til Forsvarssagen som han, men vi ønske ikke, at Forsvarsvæsenet skal gennemføres efter de Principper, som ere grebne af et Parti, der med Magt gennemførte sine Ideer. Vi ville have Sagen afgjort ved en Forhandling mellem Folkets udvalgte og Regeringen. Naar han vender Udtalelsen om Hovmod mod mig, nægter jeg Berettigelsen, thi jeg har kun talt fra mit eget Standpunkt, ikke for nogen anden, jeg har kun udtalt min egen Overbevisning. Og naar jeg siger, at de, der begik Lovbruddet, havde ikke tilstrækkelig stærkt Øjet fæstet paa Fæstningens Farlighed, synes jeg, det er en meget moderat Udtalelse, eftersom man i hele Befolkningen efterhaanden er kommen til Overbevisning om dens Farlighed. Inden for Hæren og i Flaaden har der altid været en meget betydelig Opposition mod Fæstningen, og den findes der endnu. Hvad min Udtalelse om det levende Værn angaar, fastholder jeg, at hele Befolkningen og Oppositionen inden for Rigsdagen er villig til at yde, hvad der er fornødent for dette levende Værn, *for saa vidt*, vel at mærke, man kommer til den Overbevisning, at det er nødvendigt. Vi ville ikke bevilge ud i det blaa, fordi Krigsministeren forlanger lidt eller meget. De nødvendige Penge, det, som ved Lov er fastsat at skulle bruges, ville vi bevilge. Naar der tales om disse Smaa-Beløb, skal jeg gøre opmærksom paa, at de til Gæld ere mange, og jeg beder den ærede Krigsminister, som mener, at vi have saa godt Raad, om at henvende sig til sin gode Meningsfælle, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling). Han

skal da faa at høre, hvad det ærede Medlem Aar efter Aar har sagt os, at vor finansielle Status mere og mere gaar tilbage, at vi forarmes mere og mere. Jo mere dette er Tilfældet, desto mindre kunne vi give ud til alle disse Sager, disse uproduktive Ting, om hvilke vi tilmed have den Overbevisning, at de for en stor Del ere skadelige for vort Land. Lad os faa en parlamentarisk Kommission nedsat, saa kunne vi tales ved, men man kan ikke nøjes med at henvise til provisoriske Foranstaltninger, selv om Højre siger, at vi have anerkendt dem og derfor ogsaa maa fortsætte. Nej, det er en gal Vej. Regeringen har i sin Magt at komme til Forstaaelse med Folketinget og med Rigsdagen i det hele om den Sag, men dertil udfordres, at den maa slaa ind paa en anden Vej end hidtil.

Colding: Jeg vil blot sige et Par Ord i Anledning af den ærede sidste Talers Bemærkninger om Fæstningen og dens Værd. Han mente, at det i Officersstanden var en udbredt Mening, at Fæstningen ikke havde det Værd i Tilfælde af, at Landet skulde forsvares, som de, der havde været med til at faa Fæstningen anlagt, havde haabet. Det ærede Medlem taler vistnok der som den blinde om Farverne. Som Medlem af Arméens Officerskorps og som den, der kender Stemningen bedre end den sidste ærede Taler, kan jeg erklære, at hvad han i saa Henseende udtalte, er aldeles forkert. Jeg vil haabe, at hvis der, hvad jeg meget godt kunde være til Sinds at stemme for, bliver nedsat en Kommission til at drøfte Landets Forsvarsvæsen som Helhed, vil den sidste ærede Taler faa at se, at der ogsaa inden for den Kommission vil rejse sig Stemmer for Fæstningen. Det er min Overbevisning — og derfor har jeg det ærede Medlems Ord privat — at hvis en saadan Kommission anser Fæstningen for nødvendig, vil han ogsaa give Københavns Befæstning sin Stemme. Det er blot dette, jeg vilde udtale for noget at betage den foregaaende Talers Ord om den Stemning, der findes i Arméen angaaende Fæstningen og dens Betydning for Landets Forsvar, deres Vægt.

Krigsministeren (Tuxen): Jeg skal tillade mig at besvare et Par Interpellationer, der ere blevne stillede til mig. Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Svend Høgsbro) rejste et Spørgsmaal om de Avancementer, der have fun-